

Magistratura de Treball: El continuisme

Vicent Álvarez

Opinió

En aquest país, des del Furo del Trabajo allà pel 1938, hi ha una cosa que es diu Magistratura de Treball, on s'han dirimit els conflictes entre els obrers i els patrons. És aquesta una institució que continua, no sabem si per la inèrcia del temps, per la manca de voluntat de canvi dels qui manen o perquè ningú no sap com resoldre el problema de la justícia laboral. El resultat és, però, que tot continua quasi igual.

Al País Valencià, el nombre de casos creix enormement d'any en any. Així, per aquestes dates, en l'any 1983 hi havia a València 26.127 expedients, mentre que enguany n'hi ha 29.325. Malgrat que alguns funcionaris i magistrats tracten de fer el que poden, els assumptes s'ajornen; a València els acomiadats han d'esperar dos mesos el juí, dos o tres setmanes la sentència, i, després, dos o tres mesos l'atur. En darrer lloc, si la part demandada, l'empresa, no paga, aleshores la cosa pot i sol prolongar-se un any o més.

Des del meu punt de vista, els fets, cal explicar-los tenint en compte dues vesants. La primera, la més

simple, se situa en el terreny dels mitjans. En el conjunt de deficiències estructurals de la justícia espanyola. La Magistratura no disposa de mitjans per a executar les pròpies decisions i utilitza els jutjats comarcals respectius, ¡i ja sabem com funcionen aquests jutjats! El resultat és que la majoria de vegades per a traure uns diners cal esperar anys. D'altre costat, amb la complexitat de les relacions industrials i tecnològiques, la Magistratura no compta amb els elements tècnics que caldria.

D'aquesta manera, els treballadors i les treballadores es desesperen, i els professionals assistim impotents a aquesta situació, sense que s'hi vegen ganes de canviar les coses.

El govern de la UCD crea l'IMAG, una altra herència més recent, que ha vingut a augmentar els entrebancs burocràtics: abans de reclamar, cal anar l'IMAC, i, a més, no ha servit per a res.

Quan les persones afectades ens pregunten per a quan es el juí en te-

mes d'invalidesa, viduïtat, jubilació, etc., i els diem que és per a dins de dos anys o més, la gent es porta les mans al cap ¡Com es possible açò! Tan sols ens queda dir-los que hi ha molts més en el mateix cas, i que no podem fer-hi res. ¡Quin consoll!

Passant a la segona vesant del tema, la que em sembla més rellevant, crec que la creació i tota la concepció que domina aquest muntatge és la de l'estat intervencionista i paternalista; això sí, un estat molt de classe i molt defensor de l'ordre social i amb uns valors conservadors. No és casualitat que la Magistratura, en substitució als jurats mixtos, fou creada pel règim de Franco.

Fet i fet, em pense que caldria cobrir més vies de solució als problemes dins les mateixes empreses, amb fórmules arbitrals i sindicals, i que la jurisdicció laboral no pot sustentarse en la figura màxima i jeràrquica del magistrat.

En resum, i per acabar, ni «reformes» del procediment laboral, ni simples pedaços. Cal més coses, un canvi de fons i una justícia àgil, democràtica i progressista.

Darrer diumenge d'octubre ¡Tots al Puig!

Homenatge a Toni Villaescusa

**CONSTRUÏM EL
MOVIMENT
DE DEFENSA
DE LA TERRA**

PSAN LA SAFOR